

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
Τμήμα 14ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αθανάσιο Κουτρίκη, Πρόεδρο Εφετών Δ.Δ., Γεωργία Ανδριοπούλου και Αικατερίνη Στρατή – Εισηγήτρια, Εφέτες Δ.Δ. και γραμματέα τον Ιωάννη Κολιόπουλο, δικαστικό υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριο του στις 13 Δεκεμβρίου 2017 για να δικάσει την, με χρονολογία κατάθεσης 3-4-2017 (αρ. καταχ. ΠΡ 429/2017), προσφυγή,

της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «G4S ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΞΙΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ», με το διακριτικό τίτλο «G4S CASH SOLUTIONS S.A.» που εδρεύει στη Μεταμόρφωση Αττικής (οδός Σώρου αρ. 7) και εκπροσωπείται νόμιμα, και παραστάθηκε με τους πληρεξούσιους δικηγόρους της, Ελένη Παπακωνσταντίνου, Ιωάννη Χάβρε και Γεώργιο Ρισβά.

κατά της Ανεξάρτητης Αρχής με την επωνυμία «ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Πατησίων και Κότσικα αρ. 1α), η οποία παραστάθηκε με την πληρεξούσια δικηγόρο της, Ρεγγίνα Καρρά.

Κατά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο άκουσε τους διάδικους που παραστάθηκαν στο ακροατήριο και ζήτησαν όσα αναφέρονται στα πρακτικά,

Μετά το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη,

και αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

σκέφτηκε κατά το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή για την άσκηση της οποίας καταβλήθηκε το νόμιμο παράβολο (βλ. το με σειρά Η 7702581/31-3-2017 διπλότυπο είσπραξης τύπου Α' της Δ.Ο.Υ. ΙΓ' Αθηνών) ζητείται να ακυρωθεί η με αρ. 609/2015 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια, με την οποία επιβλήθηκε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας πρόστιμο 355.577,82 ευρώ, λόγω της συμμετοχής της σε συμφωνία/εναρμονισμένη πρακτική από κοινού με άλλη εταιρεία, κατά παράβαση του άρθρου 1 του ν. 703/1977 και υποχρεώθηκε να παραλείπει την παράβαση αυτή στο μέλλον. Η κρινόμενη προσφυγή ασκήθηκε παραδεκτώς και, για το λόγο αυτό είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να εξετασθεί περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

2. Επειδή, ο ν.703/1977 «Περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελευθέρου ανταγωνισμού» (Α'278) ορίζει στο άρθρο 2 («Καταχρηστική εκμετάλλευσις δεσποζούσης θέσεως») ότι: «Απαγορεύεται η υπό μιας ή περισσοτέρων επιχειρήσεων καταχρηστική εκμετάλλευσις της δεσποζούσης θέσεως αυτών επί του συνόλου ή μέρους της αγοράς της χώρας. Η καταχρηστική αυτή εκμετάλλευσις δύναται να συνίσταται ιδία: α) εις τον άμεσον ή έμμεσον εξαναγκασμόν προς καθορισμόν είτε των τιμών αγοράς ή πωλήσεως είτε άλλων μη ευλόγων όρων συναλλαγής, β) εις τον περιορισμόν της παραγωγής, της καταναλώσεως ή της τεχνολογικής αναπτύξεως, επί ζημία των καταναλωτών, γ) εις την εφαρμογήν ανίσων όρων δι' ισοδυνάμους παροχάς, ιδία εις την αδικαιολόγητον άρνησιν πωλήσεων, αγορών ή άλλων συναλλαγών, κατά τρόπον ώστε επιχειρήσεις τινές να τίθενται εις μειονεκτικήν εν τω ανταγωνισμώ θέσιν, δ) εις την εξάρτησιν της συνάψεως συμβάσεων εκ της παρά των αντισυμβαλλομένων αποδοχής προσθέτων παροχών, ή συνάψεως προσθέτων συμβάσεων αι οποίαι, κατά την φύσιν των ή συμφώνως προς τας εμπορικές συνηθείας, δεν συνδέονται μετά του αντικειμένου των συμβάσεων τούτων». Επίσης, στο άρθρο 9 του ν. 703/1977, όπως είχε τροποποιηθεί με το άρθρο 22 ν.2000/1991 (Α 206), αντικαταστάθηκε ως άνω από την παρ.6 άρθρου 4 Ν.2296/1995 (Α 43) ορίζονταν τα εξής: «1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, μετά από σχετική έρευνα

που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ή αίτησης του Υπουργού Ανάπτυξης, διαπιστώσει παράβαση της παρ. 1 του άρθρου 1 και των άρθρων 2, 2α και 5 ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, μπορεί με απόφαση της: α) να απευθύνει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων συστάσεις να παύσουν την παράβαση, β) να υποχρεώσει τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να παύσουν την παράβαση και να παραλείψουν αυτή στο μέλλον, γ) να απειλήσει πρόστιμο ή χρηματική ποινή ή και τα δύο στην περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης, δ) να θεωρήσει ότι κατέπεσε το πρόστιμο ή η χρηματική ποινή ή και τα δύο, όταν με απόφασή της βεβαιώνεται η συνέχιση ή επανάληψη, ε) να επιβάλλει πρόστιμο στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση. 2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο επιβαλλόμενο ή απειλούμενο πρόστιμο μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δεκαπέντε τοις εκατό (15%) των ακαθάριστων εσόδων της επιχείρησης της τρέχουσας ή της προηγούμενης της παράβασης χρήσης. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου πρέπει να λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα και η διάρκεια της παράβασης. ...».

3. Επειδή, ο ν. 703/1977 δεν προβλέπει παραγραφή των παραβάσεων των άρθρων του 1 και 2 ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Κοινότητας (άρθρ. 85 και 86 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας) ούτε, περαιτέρω, χρόνο παραγραφής της εξουσίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού να καταλογίζει σε επιχειρήσεις τέτοιες παραβάσεις και να επιβάλλει σε αυτές ένα ή περισσότερα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 9 μέτρα. Εξάλλου, ο Κανονισμός 2988/74 του Συμβουλίου, "περί παραγραφής του δικαιώματος διώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στους τομείς του δικαίου των μεταφορών και του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας" (ΕΕ L 319/29.11.1974, σελ. 1 – Ειδική Έκδοση για την Ελλάδα, Κεφάλαιο 7, Τόμος 1, σελ. 241), ο οποίος ίσχυε κατά τον χρόνο, που φέρεται να διαπράχθηκε η αποδιδόμενη με την καταγγελία παράβαση της προσφεύγουσας ορίζει, στο άρθρο 1, ότι «1. Το δικαίωμα της [Ευρωπαϊκής] Επιτροπής να

επιβάλλει πρόστιμα ή κυρώσεις για παραβάσεις των διατάξεων του δικαίου [...] του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας υπόκειται σε προθεσμία παραγραφής: α) τριών ετών όσον αφορά τις παραβάσεις των διατάξεων που αφορούν τις αιτήσεις ή κοινοποιήσεις των επιχειρήσεων ή ενώσεων επιχειρήσεων, την παροχή πληροφοριών ή τη διεξαγωγή ελέγχων, β) πέντε ετών όσον αφορά τις λοιπές παραβάσεις. 2. Η παραγραφή αρχίζει από την ημέρα που διαπράχθηκε η παράβαση. Πάντως για τις διαρκείς ή κατ' εξακολούθηση παραβάσεις η παραγραφή αρχίζει μόνο από την ημέρα παύσης της παραβάσεως.», στο άρθρο 2, ότι «1. Κάθε πράξη της Επιτροπής ή Κράτους μέλους που ενεργεί κατόπιν αιτήσεως της Επιτροπής η οποία αποσκοπεί στη διενέργεια ανακρίσεως ή στη δίωξη της παραβάσεως επιφέρει διακοπή της παραγραφής. [...]. 2. [...]. 3. Η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από το τέλος κάθε διακοπής. Η παραγραφή πάντως επέρχεται τó αργότερο κατά την ημέρα που λήγει χρονική περίοδος ίση με το διπλάσιο του χρόνου παραγραφής χωρίς η Επιτροπή να έχει επιβάλει πρόστιμο ή ποινή. ....». Παρόμοιες διατάξεις περιέχει και το άρθρο 25 του ήδη ισχύοντος Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1/4.1.2003 σελ. 1 επ.).

4. Επειδή, όπως κρίθηκε με την 1976/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, η αρχή της ασφάλειας του δικαίου, η οποία κατοχυρώνεται τόσο στο Σύνταγμα (βλ. ΑΕΔ 4/2013, ΣτΕ Ολομ. 2034/2011 κ.ά.) όσο και στο πρωτογενές κοινοτικό δίκαιο, ως γενική αρχή αυτού (βλ. λ.χ. ΔΕΚ μειζ. συνθ. 18.11.2008, C 158/07, Förster, σκέψη 67), επιβάλλει, ιδίως, τη σαφήνεια και την προβλέψιμη εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του ανταγωνισμού (βλ. ΣτΕ 2811/2012 επταμ.), στο πλαίσιο του οποίου πρέπει να τηρείται με ιδιαίτερη αυστηρότητα, δεδομένου ότι πρόκειται για διατάξεις που μπορούν να έχουν σοβαρές οικονομικές επιπτώσεις στους ενδιαφερόμενους (πρβλ. ΣτΕ 144/2015, ΔΕΚ 8.12.2007, C-409/04, Teleos κ.ά., σκέψεις 45 και 48 και ΔΕΚ μειζ. συνθ. 16.9.2008, C-288/07, Isle of Wight Council κ.ά., σκέψη 47). Ειδικότερα, η ως άνω θεμελιώδης αρχή απαιτεί η κατάσταση του επιχειρηματία,

όσον αφορά την εκ μέρους του τήρηση των κανόνων του δικαίου του ανταγωνισμού, να μην μπορεί να τίθεται επ' αόριστον εν αμφιβόλω (πρβλ. ΔΕΕ 5.5.2011, C 201/10 και C 202/10, Ze Fu Fleischhandel και Vion Trading, σκέψη 32). Συνακόλουθα, για τον καταλογισμό παραβάσεων των κανόνων αυτών και, περαιτέρω, για την επιβολή στον παραβάτη οποιουδήποτε από τα δυσμενή μέτρα που προσδιορίζονται στο άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 703/1977, απαιτείται να εφαρμόζεται προθεσμία παραγραφής, η οποία πρέπει να ορίζεται εκ των προτέρων και να είναι επαρκώς προβλέψιμη από τον ενδιαφερόμενο επιχειρηματία (πρβλ. ΔΕΕ 5.5.2011, C 201/10 και C 202/10, Ze Fu Fleischhandel και Vion Trading, σκέψεις 32-35, ΕΔΔΑ 9.1.2013, 21722/2011, Volkov v. Ukraine, σκέψεις 136-140 και ΕΔΔΑ 3.3.2015, 12655/09, Dimitrovi v. Bulgaria, σκέψεις 45-46, 56). Η τοιαύτη παραγραφή πρέπει επίσης να έχει εύλογη διάρκεια, δηλαδή να συνάδει προς την αρχή της αναλογικότητας, ώστε, αφενός, να επιτρέπει τον αποτελεσματικό έλεγχο της τήρησης των ως άνω κανόνων, χωρίς, όμως, να ενθαρρύνει τυχόν απραξία της Επιτροπής Ανταγωνισμού και, αφετέρου, να μην αφήνει τους επιχειρηματίες έκθετους σε μακρά περίοδο ανασφάλειας δικαίου και στον κίνδυνο να μην είναι πλέον σε θέση, μετά την παρέλευση μακρού χρόνου, να αμυνθούν προσηκόντως έναντι σχετικών κατηγοριών (πρβλ. ΔΕΕ 5.5.2011, C 201/10 και C 202/10, Ze Fu Fleischhandel και Vion Trading, σκέψεις 37-38 και 45-47). Συνεπώς, δεν συνάδει προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου η παράλειψη πρόβλεψης στο ν. 703/1977 (και γενικά στην ημεδαπή νομοθεσία) παραγραφής σε σχέση με τις παραβάσεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Κοινότητας (άρθρ. 85 και 86 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας), καθώς και σε σχέση με την εξουσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού να καταλογίζει σε επιχειρήσεις τέτοιες παραβάσεις και να τους επιβάλει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 9 παρ. 1. Περαιτέρω, σε υπόθεση όπως η παρούσα είναι κατ' αναλογία εφαρμοστέοι οι προεκτεθέντες κανόνες παραγραφής του Κανονισμού 2988/74, η εφαρμογή δε αυτή μπορούσε να προβλεφθεί επαρκώς από έναν συνετό και επιμελή επιχειρηματία (πρβλ. ΔΕΕ

5.5.2011, C 201/10 και C 202/10, Ze Fu Fleischhandel και Vion Trading, σκέψη 35) (ΣτΕ 1976/2015).

5. Επειδή, τέλος με το νεότερο νόμο 3959/2011 «Προστασία του Ελεύθερου Ανταγωνισμού» (ΦΕΚ 93 τ. Α') και στο άρθρο 25 αυτού, ορίζονται τα εξής: «1. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού αν, ύστερα από σχετική έρευνα που διεξάγεται είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν καταγγελίας ή αίτησης του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, διαπιστώσει παράβαση των άρθρων 1, 2 και 11 ή των άρθρων 101 και 102 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με απόφαση της, διαζευκτικά ή σωρευτικά, μπορεί: α) ... β) ... γ) ... δ) να επιβάλει πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α στις επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων που υπέπεσαν στην παράβαση ή που δεν εκπληρώνουν αναληφθείσα από τις ίδιες δέσμευση η οποία έχει καταστεί υποχρεωτική, σύμφωνα με απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού κατ' εφαρμογή της παραγράφου 6. ε) να απειλήσει πρόστιμο κατά την παράγραφο 2α ή την παράγραφο 2β ή και τα δύο σε περίπτωση συνέχισης ή επανάληψης της παράβασης, στ) ... 2. α) Το πρόστιμο που επαπειλείται ή επιβάλλεται κατά την περίπτωση δ', ε' και στ' της παραγράφου 1 μπορεί να φτάνει μέχρι ποσοστού δέκα τοις εκατό (10%) του συνολικού κύκλου εργασιών της επιχείρησης της χρήσης κατά την οποία έπαυσε η παράβαση ή, αν αυτή συνεχίζεται μέχρι την έκδοση της απόφασης, της προηγούμενης της έκδοσης της απόφασης χρήσης. Σε περίπτωση ομίλου εταιρειών, για τον υπολογισμό του προστίμου, λαμβάνεται υπόψη ο συνολικός κύκλος εργασιών του ομίλου. Για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου λαμβάνονται υπόψη η σοβαρότητα, η διάρκεια, η γεωγραφική έκταση της παράβασης, η διάρκεια και το είδος της συμμετοχής στην παράβαση της συγκεκριμένης επιχείρησης, καθώς και το οικονομικό όφελος που αποκόμισε. Εφόσον είναι δυνατόν να υπολογιστεί το ύψος του οικονομικού οφέλους της επιχείρησης από την παράβαση, το ύψος του επιβαλλόμενου προστίμου δεν μπορεί να είναι μικρότερο από αυτό, ακόμα και αν υπερβαίνει το ποσοστό που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας. Επίσης, στο άρθρο 42 του ανωτέρω νόμου ορίζεται ότι: «Οι παραβάσεις των

διατάξεων του παρόντος νόμου που παρέχουν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού την αρμοδιότητα να επιβάλει κυρώσεις υπόκεινται σε πενταετή προθεσμία παραγραφής.» και στο άρθρο 50 παρ. 6 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Η παραγραφή του άρθρου 42 καταλαμβάνει και τις παραβάσεις που έχουν τελεστεί πριν την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο καταγγελίας ή αυτεπάγγελτης έρευνας ή αιτήματος έρευνας του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.»

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση από τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας προκύπτουν τα ακόλουθα: Στις 4.3.1999 κατατέθηκε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού η με αριθ. πρωτ. 443 καταγγελία της εταιρίας με την επωνυμία "Security Forces Ltd" κατά της εταιρείας με την επωνυμία " GROUP 4 SECURITAS A.E." για παραβίαση των διατάξεων του ν. 703/77. Στην καταγγελία αυτή η καταγγέλουσα "Security Forces Ltd" ανέφερε ότι η καταγγελλόμενη εταιρία προέβη σε συμφωνία με την ανταγωνίστρια αυτής εταιρία «WACKENHUT A.E.», σχετικά με τη συμμετοχή τους σε διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ για χρηματοπιστολές, κατά παράβαση του άρθρου 1 του ν. 703/77. Συγκεκριμένα, η καταγγέλουσα εταιρία ανέφερε ότι υπήρξε επί σειρά ετών ο αποκλειστικός αντιπρόσωπος της «GROUP 4 SECURITAS A.E.» για τις περιοχές της Θεσσαλίας, Κεντρικής Ελλάδας & Δυτικής Μακεδονίας, με γραφεία στο Βόλο, Λάρισα, Τρίκαλα, Λαμία, και Κοζάνη. Το Φεβρουάριο του 1998 ο Διευθύνων Σύμβουλος της «GROUP 4 SECURITAS A.E.»,

της ανακοίνωσε ότι αποφάσισε να μη «χιτυπήσει» τον ένδικο διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, αφήνοντας υπονοούμενα ότι προέβη σ' αυτή την απόφαση κατόπιν συμφωνίας με ανταγωνίστριες εταιρίες παροχής υπηρεσιών ασφαλείας· ενώ στις διαμαρτυρίες της καταγγέλουσας ότι η εν λόγω Τράπεζα αποτελεί έναν από τους κυριότερους πελάτες της και ότι η συνεργασία με αυτήν καλύπτει μεγάλο ποσοστό του κύκλου εργασιών της, ο προαναφερόμενος Διευθύνων Σύμβουλος υποσχέθηκε να υποβάλει στην εν λόγω Τράπεζα δύο προσφορές, μία για την Αθήνα και μία για την επαρχία και για την οποία (δεύτερη προσφορά) θα καλούσε την καταγγέλουσα στην Αθήνα

να την υπογράψει η ίδια. Σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην καταγγελία, η ειδοποίηση αυτή δεν έγινε ποτέ, η προσφορά υποβλήθηκε από την «GROUP 4 SECURITAS A.E.» χωρίς ανάμειξη της καταγγέλλουσας, το αποτέλεσμα του εν λόγω διαγωνισμού ήταν η κατακύρωσή του υπέρ της ανταγωνίστριας εταιρείας «WACKENHUT A.E.» και η ως άνω περιγραφόμενη ενέργεια της καταγγελλόμενης ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας με την ανταγωνίστρια της εταιρεία «WACKENHUT A.E.» που δραστηριοποιείται στην ίδια σχετική αγορά, με σκοπό τον έλεγχο και την κατανομή της αγοράς. Στη συνέχεια, υπάλληλοι της Γενικής Δ/σης Ανταγωνισμού στις 3-10-2005 διεξήγαγαν έρευνα στην εταιρεία «WACHENHUT A.E.» για εξεύρεση στοιχείων σχετικών με την καταγγελία και αφού συγκέντρωσαν στοιχεία και από τις τράπεζες για τις προκηρύξεις διαγωνισμών κατά τα έτη 1997-1999, συντάχθηκε η με αρ. πρωτ. 3613/20-6-2006 εισήγηση του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού προς την Επιτροπή Ανταγωνισμού, σύμφωνα με την οποία προτάθηκε να επιβληθούν πρόστιμα σε βάρος των ως άνω εταιρειών για παράβαση του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 703/1977. Ακολούθως η Ολομέλεια της Επιτροπής Ανταγωνισμού εξέδωσε την με αρ. 325/Ν/2007 απόφασή της με την οποία έκανε δεκτή την προαναφερόμενη καταγγελία και επέβαλε πρόστιμο στην «ΜΚΒ Υπηρεσίες Ασφαλείας Ιδιωτική Επιχείρηση Παροχής Υπηρεσιών Ασφαλείας Α.Ε.» δι. "M.K.B. Security Services A.E." (υπό εκκαθάριση), πρώην «GROUP 4 SECURITAS A.E.» ποσού 288.021 ευρώ και στην «WACKENHUT A.E.» ποσού 712.567 ευρώ, που αντιστοιχούσε σε ποσοστό 20% επί του κύκλου εργασιών της θυγατρικής της εταιρείας «WACKENHUT SECURITY TRANSPORT A.E.», στην οποία κατακυρώθηκε ο διαγωνισμός της Εμπορικής Τράπεζας, λόγω παράβασης του άρθρου 1 του ν. 703/1977. Η δεύτερη εταιρεία, κατά της οποίας επιβλήθηκε πρόστιμο, που είχε τότε την επωνυμία «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΕΛΛΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.», άσκησε προσφυγή κατά της ανωτέρω απόφασης, η οποία έγινε εν μέρει δεκτή με την 1025/2009 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών. Ειδικότερα, με την απόφαση αυτή, η προσφυγή απορρίφθηκε κατά το μέρος που στρεφόταν κατά της επιβολής προστίμου σε

βάρος της πρώην «GROUP 4 SECURITAS A.E.» και ήδη «ΜΚΒ Υπηρεσίες Ασφαλείας Ιδιωτική Επιχείρηση Παροχής Υπηρεσιών Ασφαλείας Α.Ε.» και έγινε δεκτή κατά το μέρος που στρεφόταν κατά της επιβολής προστίμου σε βάρος της προσφεύγουσας με το σκεπτικό ότι «...η διάδικη Επιτροπή απέδωσε την ευθύνη για τις δραστηριότητες της θυγατρικής εταιρίας, που συμμετέσχε αποκλειστικώς στον διαγωνισμό, στην μητρική εταιρία, βασιζόμενη σε αλληλογραφία αυτής, επιβάλλοντας, όμως, πρόστιμο επί τη βάσει των οικονομικών στοιχείων της θυγατρικής. Την κρίση της, όμως, αυτή η Επιτροπή ουδόλως στήριξε σε συγκεκριμένα στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει ότι η θυγατρική εταιρία ενήργησε αποκλειστικά καθ' υπόδειξη της μητρικής, όπως απαιτείται στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με όσα έγιναν πιο πάνω δεκτά, αφού στην προσβαλλόμενη απόφαση ουδέν στοιχείο περιλαμβάνεται περί του κεφαλαιακού και διοικητικού ελέγχου της θυγατρικής εταιρίας σε σχέση με την μητρική- τα οποία το πρώτον αναφέρονται με τις απόψεις αυτής- προκειμένου να δικαιολογηθεί ο άνευ οποιασδήποτε αιτιολογίας καταλογισμός της εκ του αποτελέσματος κρινομένης συμπεριφοράς της θυγατρικής εταιρίας στη μητρική και ο συσχετισμός των ενεργειών της τελευταίας με τις δραστηριότητες της θυγατρικής εταιρίας, ως εν προκειμένω». Εν τω μεταξύ, η εταιρεία «GROUP 4 – SECURITAS Ανώνυμη Εταιρεία Συστημάτων Ασφαλείας» και ήδη "M.K.B. Security Services A.E." στις 26-2-2009 κατέβαλε το πρόστιμο που βεβαιώθηκε σε βάρος της από την Επιτροπή. Ακολούθως, η υπόθεση επανεισήχθη στην Επιτροπή Ανταγωνισμού με την με αρ. πρωτ. 8096/10-11-2014 εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανταγωνισμού, κατά το μέρος που ακυρώθηκε η προηγούμενη απόφασή της, ήτοι κατά το μέρος που αφορούσε την διαπίστωση της παράβασης και την επιβολή προστίμου κατά της εταιρείας «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΕΛΛΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.». Κατόπιν έρευνας διαπιστώθηκε ότι η ακριβής επωνυμία της εταιρείας που έλαβε μέρος στο διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ ήταν την ημερομηνία του διαγωνισμού η «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΤΡΑΣΠΟΡΤ Ανώνυμη Εμπορική και Παροχής Υπηρεσιών Εταιρεία» με το διακριτικό τίτλο «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ

ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ Α.Ε.», και μετά από διαδοχικές μεταβολές της επωνυμίας της κατά τα έτη 1998, 2006, 2008 και 2010, η σημερινή της επωνυμία είναι αυτή της ήδη προσφεύγουσας «G4S ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΞΙΩΝ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ» με το διακριτικό τίτλο «G4S CASH SOLUTIONS S.A.». Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ και, όπως προέκυψε από το ιστορικό της εξέλιξης της επωνυμίας της εταιρείας «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ Α.Ε.», της σύνθεσης του μετοχικού κεφαλαίου της και του διοικητικού συμβουλίου της, που παρατίθενται σε πίνακες και παραρτήματα στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά τον χρόνο διεξαγωγής του διαγωνισμού, η εταιρεία αυτή, δεν τελούσε σε σχέση θυγατρικής – μητρικής εταιρείας με την εταιρεία «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΕΛΛΑΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΠΑΡΟΧΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε.», σε βάρος της οποίας είχε αρχικά καταλογιστεί, εσφαλμένως, το πρόστιμο, καθόσον και οι δύο ανωτέρω εταιρείες ήταν θυγατρικές της «WACHENHUT SECURITY CYPRUS LIMITED» και ούτε η συμπεριφορά της της πρώτης μπορεί να αποδοθεί στη δεύτερη ή σε οποιαδήποτε άλλη εταιρεία. Εν συνεχεία, επανεκτιμήθηκαν από την Επιτροπή, τα αντίγραφα δύο επιστολών που είχαν προσκομιστεί από την καταγγέλλουσα εταιρεία. Η πρώτη επιστολή ήταν γραμμένη στα αγγλικά και εστάλη με fax στις 5.3.1998, ήτοι την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών του διαγωνισμού της Εμπορικής Τράπεζας, από τον διευθύνοντα σύμβουλο της WACKENHUT A.E., στον διευθύνοντα σύμβουλο της «GROUP 4 SECURITAS A.E.». Ειδικότερα, όπως εκτίθεται στην προσβαλλόμενη απόφαση στην ανωτέρω επιστολή αναφέρεται το εξής: «...Στη συνέχεια της συνάντησης μας στο γραφείο μου, παρουσία των στελεχών μου κ.κ. [ ] και [ ] και του δικού σας στελέχους κ. [ ] και της συμφωνίας την οποία εμείς είχαμε για τον διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ, τα στελέχη σας κ.κ. [ ] και [ ] επισκέφθηκαν τα κεντρικά μας γραφεία και είχαν την ευκαιρία να διαπιστώσουν, την κάλυψη την οποία είχαμε δώσει στην G4, όσον αφορά διάφορους πελάτες και πιο ειδικά στην ΙΟΝΙΚΗ-EUROBANK, CITIBANK, BNP, HOECHST κ.α. Ως εκ τούτου,

περιμένω να λάβουμε την ίδια κάλυψη από εσάς για την ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ, όπως μου είχατε υποσχεθεί προσωπικά εσείς. Άλλες ερμηνείες ή τροποποιήσεις, οι οποίες διατυπώνονται από κάποιους εκ των ανθρώπων σας μόνο θα βλάψουν τον επαγγελματισμό και την επαγγελματική ηθική και θα φέρουν όλο τον κλάδο πολλά χρόνια πίσω. Σας καλώ να μου επιβεβαιώσετε, την προφορική μας συμφωνία και πιστέψτε με, είναι ο μοναδικός τρόπος, να βελτιωθεί η κατάσταση. Περιμένω την επιβεβαίωση σας πριν τις 12.00' σήμερα το μεσημέρι.». Από το περιεχόμενο της ως άνω επιστολής η Επιτροπή οδηγήθηκε το συμπέρασμα ότι υπήρχε «συμφωνία» μεταξύ των καταγγελλομένων εταιρειών αναφορικά με την παροχή «κάλυψης» μεταξύ τους, τόσο στον διαγωνισμό της Εμπορικής Τράπεζας όσο και σε προηγούμενους διαγωνισμούς, ότι πριν την αποστολή της επιστολής είχαν λάβει χώρα τουλάχιστον δύο συναντήσεις μεταξύ των στελεχών των δύο εταιρειών με αντικείμενο συζήτησης συμφωνίες περί μεταξύ τους «κάλυψης» σε διαγωνισμούς και ότι η ανωτέρω παράγραφος του κειμένου: «Άλλες ερμηνείες .... πολλά χρόνια πίσω» παραπέμπουν περισσότερο σε εταιρείες που συνεργάζονται και λιγότερο σε εταιρείες που ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Η δεύτερη επιστολή είναι ένα υπόμνημα που εστάλη από τον τότε γενικό Διευθυντή της "GROUP 4, - SECURITAS A.E.", προς τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της ίδιας εταιρίας κ. . Η επιστολή αυτή, με ημερομηνία 25.02.1998, συνιστά ένα εσωτερικό έγγραφο της «GROUP 4 - SECURITAS A.E.» και φέρει το χαρακτήρα του εμπιστευτικού (CONFIDENTIAL). Στο εν λόγω υπόμνημα, ο Γενικός Διευθυντής της «GROUP 4 SECURITAS A.E.», αναφέρεται σε συμφωνία του Διευθύνοντος Συμβούλου της ίδιας εταιρείας με την «WACKENHUT A.E.» για την παροχή τιμών στήριξης προς την τελευταία στον διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ και αναλύει τους λόγους για τους οποίους η συμφωνία με την WACKENHUT A.E. για κοινή πολιτική αναφορικά με τις αυξήσεις των τιμών σε πελάτες, καθώς και για το «μοίρασμα» αυτών μεταξύ των εταιρειών, είναι επιζήμια για την «GROUP 4 - SECURITAS A.E.», και για τα υποκαταστήματά της στην περιφέρεια. Ιδιαίτερα στην πρώτη παράγραφο του συγκεκριμένου εσωτερικού εγγράφου,

αναφέρονται τα εξής: «... πληροφορήθηκα σήμερα τα αποτελέσματα της συνάντησής σας με την WACKENHUT αναφορικά με τις τιμές στήριξης που συμφωνήσατε να παρέχουμε προς τη WACKENHUT στον διαγωνισμό της 5/3/98 στην Commercial Bank». Από το περιεχόμενο της ανωτέρω επιστολής, κατά την κρίση της Επιτροπής επιβεβαιώνεται τόσο η συνάντηση του διευθύνοντος συμβούλου της «GROUP 4 SECURITAS A.E.», με την «WACKENHUT A.E.» όσο και ότι οι εν λόγω εταιρείες συνεννοούνταν μεταξύ τους προκειμένου να προσφέρουν «τιμές στήριξης» των υπηρεσιών τους στους εκάστοτε διαγωνισμούς τραπεζών, έτσι ώστε, να προσφέρουν «κάλυψη» τιμών η μία στην άλλη, ανάλογα με το ποιους διαγωνισμούς είχαν αποφασίσει εκ των προτέρων να κερδίσει η κάθε μία από αυτές και επίσης επιβεβαιώνεται η συμφωνία μεταξύ των δυο εταιριών για την παροχή κάλυψης στην «ΓΟΥΑΚΕΝΧΑΤ ΣΕΚΙΟΥΡΙΤΥ ΤΡΑΝΣΠΟΡΤ Α.Ε.», για το διαγωνισμό της ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ. Παράλληλα, κατά την κρίση της Επιτροπής, από το συνδυασμό του περιεχομένου των δυο επιστολών προκύπτει ότι αντικείμενο τόσο της συγκεκριμένης συμφωνίας όσο και άλλων παλαιότερων συμφωνιών αποτελούσαν τιμές στήριξης σε διαγωνισμούς, με άλλα λόγια ο συντονισμός της επιχειρηματικής δράσης των εταιριών είχε στόχο το εκ των προτέρων μοίρασμα των πελατών μεταξύ των εταιριών και ότι ο ανωτέρω συντονισμός δράσης συνιστά συμφωνία που είχε ουσιαστικά αντικείμενο την κατανομή της αγοράς των ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας και αποσκοπούσε στην κατάργηση των συνθηκών ανταγωνισμού στη συγκεκριμένη αγορά. Επίσης, κατά την εξέταση της σχετικής αγοράς έγινε δεκτό ότι οι εμπλεκόμενες εταιρείες δραστηριοποιούνταν στην αγορά ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας, ο δε κλάδος των ιδιωτικών υπηρεσιών ασφαλείας περιλαμβάνει επιμέρους αγορές των υπηρεσιών φύλαξης, των χρηματοπιστολών και της μεταφοράς πολύτιμων αντικειμένων και των ηλεκτρονικών συστημάτων ασφαλείας και ότι στην κρινόμενη υπόθεση η εξεταζόμενη συμπεριφορά των εμπλεκόμενων εταιριών αφορά την επιμέρους αγορά των χρηματοπιστολών, ως προς δε την γεωγραφική αγορά αυτή αποτελεί την ελληνική επικράτεια, και ως προς τα μερίδια αγοράς την πρώτη θέση στον κλάδο των χρηματοπιστολών για το έτος

2001 κατέλαβαν δύο από τις εταιρείες του ομίλου Γουάκενχατ (Γουάκενχατ Σεκιούριτυ Τράνσπορτ Α.Ε. και Γουάκενχατ Κοντρόλ Σεκιούριτυ Α.Ε.) με συνολικό μερίδιο περίπου Κατόπιν των ανωτέρω, η Επιτροπή Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια, εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, με την οποία απέδωσε σε βάρος της προσφεύγουσας εταιρείας παράβαση του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 703/1977 λόγω συμμετοχής της σε συμφωνία/εναρμονισμένη πρακτική από κοινού με την εταιρεία «ΜΚΒ Υπηρεσίες Ασφαλείας Ιδιωτική Επιχείρηση Παροχής Υπηρεσιών Ασφαλείας Α.Ε.» δτ. "M.K.B. Security Services A.E." (υπό εκκαθάριση), πρώην «GROUP 4 SECURITAS A.E.» με αντικείμενο την κατανομή των αγορών και κατ' επέκταση τον περιορισμό του ανταγωνισμού στον κλάδο της παροχής ιδιωτικών υπηρεσιών ασφάλειας, ιδίως δε στην επιμέρους αγορά των χρηματοπιστολών και υποχρέωσε την προσφεύγουσα να παραλείπει την παράβαση αυτή στο μέλλον και εν συνεχεία αφού εκτίμησε τη σοβαρότητα, ότι η διάρκεια της παράβασης είναι ένα έτος, όση και η διάρκεια της σύμβασης που υπεγράφη με την Εμπορική Τράπεζα, οπότε και εκδηλώθηκε το αποτέλεσμα της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς των ανωτέρω εταιρειών, την γεωγραφική έκταση αυτής, το είδος της συμμετοχής της προσφεύγουσας εταιρείας στην παράβαση και το οικονομικό όφελος που απεκόμισε, επέβαλε σε βάρος της πρόστιμο ύψους 355.577,82 ευρώ ήτοι σε ποσοστό 10% του συνολικού κύκλου εργασιών αυτής κατά το έτος 1998, σύμφωνα με τη νεότερη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 του ν. 3959/2011, ως επιεικέστερη της προϊσχύουσας του άρθρου 9 παρ. 2 του ν. 703/1977.

7. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή και το από 18-12-2017 υπόμνημά της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί διότι η Επιτροπή Ανταγωνισμού ήταν κατά χρόνο αναρμόδια να επιληφθεί της υπόθεσης και να επιβάλλει κυρώσεις λόγω πενταετούς παραγραφής, βάσει του άρθρου 1 παρ.1 του Κανονισμού 2988/1974 του Συμβουλίου της Ε.Κ. (αλλά και των άρθρων 42 παρ.1 του ν. 3959/2011 και 25 παρ.1 του Κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου της Ε.Κ.), και

σύμφωνα και με την ad hoc 1976/2015 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, αφού η παράβαση έλαβε χώρα τον Μάρτιο του 1998 ημερομηνία διενέργειας του διαγωνισμού της Εμπορικής Τράπεζας, η καταγγελία στην Επιτροπή Ανταγωνισμού υποβλήθηκε στις 4-3-1999, η έρευνα της υπόθεσης από την Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού άρχισε μόλις τον Ιανουάριο του έτους 2005 ήτοι επτά χρόνια από την φερόμενη παράβαση και έξι χρόνια από την υποβολή της καταγγελίας, η δε πρώτη και μόνη πράξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού που της κοινοποιήθηκε ήταν η από 19-7-2006 κλήτευσή της ενώπιον της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 31-8-2006 μετά την οποία εκδόθηκε η πρώτη απόφαση, η με αρ. 325/Ν/2007, επίσης η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου δημοσιεύθηκε στις 30-3-2009, και κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα από την ΓΔΑ στις 13-8-2012, δύο χρόνια αργότερα της κοινοποιήθηκε η από 27-8-2014 επιστολή προς παροχή στοιχείων, στις 21-11-2014 της κοινοποιήθηκε η με αρ. 8094/2014 εισήγηση και κλήτευση ενώπιον της Επιτροπής κατά τη συνεδρίαση της 19-1-2015 και η προσβαλλόμενη απόφαση της επιδόθηκε στις 3-2-2017. Επίσης, ισχυρίζεται ότι θα έπρεπε να εφαρμοστεί σε κάθε περίπτωση η παραγραφή του νόμου 3959/2011, ο οποίος άλλωστε εφαρμόστηκε από την Επιτροπή ως επεικέστερος για την επιμέτρηση του προστίμου. Αντίθετα, η καθ' ης, με την από 13-11-2017 έκθεση απόψεων της και την από 21-12-2017 αντίκρουση προβάλλει τη μη εφαρμογή για την κρινόμενη περίπτωση του άρθρου 42 του ν. 3959/2011, που προβλέπει το πρώτον στην εθνική έννομη τάξη παραγραφή για τις παραβάσεις των διατάξεων περί ελεύθερου ανταγωνισμού (με βάση το άρθρο 50 παρ.6 του ίδιου νόμου), ότι ο ν. 703/1977 δεν προέβλεπε παραγραφή και τούτο αποτελεί επιλογή του νομοθέτη που είναι ελεύθερος να καθορίζει τους κανόνες που διασφαλίζουν τον υγιή ανταγωνισμό, καθώς και ότι η υποχρέωσή της να συμμορφωθεί στην 1025/30-3-2009 απόφαση του Δικαστηρίου τούτου, με την οποία είχε κριθεί ως μη επαρκώς αιτιολογημένη η προγενέστερη 325/Ν/2007 απόφασή της, δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό.

8. Επειδή, ενόψει των ανωτέρω, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην τέταρτη σκέψη, στην προκειμένη περίπτωση είναι κατ' αναλογία εφαρμοστέες οι διατάξεις του Κανονισμού 2988/74, σύμφωνα με τις οποίες η αποδοθείσα στην προσφεύγουσα παράβαση, όπως και η εξουσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού να την διαπιστώσει και να επιβάλει σε βάρος της τις ένδικες κυρώσεις, είχε πράγματι παραγραφεί. Και τούτο διότι: (α) όπως, ειδικότερα, προκύπτει από την αρ. πρωτ. 3613/20-6-2006 εισήγηση του Γενικού Διευθυντή Ανταγωνισμού σύμφωνα με την οποία στις 3-10-2005 διεξήχθη έρευνα στην εταιρεία «WACHENHUT A.E.» για εξεύρεση στοιχείων σχετικών με την καταγγελία, - επί της οποίας εκδόθηκε η 325/V/2007 απόφαση της Επιτροπής - καθώς και την 8096/2014 έκθεση του εισηγητή ενώπιον της Ε.Α. επί της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, μεταξύ του χρόνου παύσης της παράβασης, την 1-7-1999 όταν έληξε η σύμβαση της προσφεύγουσας με την Εμπορική Τράπεζα και έπαυσαν τα οικονομικά αποτελέσματα της αποδιδόμενης παράβασης, και του χρονικού σημείου έναρξης της διερεύνησης της υπόθεσης από την Επιτροπή, στις 3-10-2005, ενέργεια που μπορεί να διακόψει την παραγραφή, παρήλθε χρονικό διάστημα έξι ετών και τριών μηνών, δηλαδή πέραν της πενταετίας που προβλέπεται στο - εφαρμοζόμενο εν προκειμένω άρθρο 1 (περ. β') του Κανονισμού 2988/74 χωρίς να μεσολαβήσει κάποιο διακοπτικό της παραγραφής γεγονός και (β) η προσβαλλόμενη πράξη της Επιτροπής Ανταγωνισμού εκδόθηκε το έτος 2015, δηλαδή πολύ πέραν της δεκαετίας (από τη παύση της παράβασης) που ορίζεται στο άρθρο 2 παρ. 3 του ίδιου Κανονισμού. Οι δε ισχυρισμοί της καθ' ης πρέπει να απορριφθούν ως αβάσιμοι, διότι η παράλειψη πρόβλεψης στον - ισχύοντα κατά τον κρίσιμο εν προκειμένω χρόνο - ν. 703/1977 παραγραφής σε σχέση με τις παραβάσεις των άρθρων 1 και 2 του νόμου αυτού ή των άρθρων 81 και 82 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Κοινότητας (άρθρ. 85 και 86 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, ήδη άρθρ. 101 και 102 ΣΛΕΕ), καθώς και σε σχέση με την εξουσία της Επιτροπής Ανταγωνισμού να καταλογίζει σε επιχειρήσεις τέτοιες παραβάσεις και να τους επιβάλει κάποιο από τα μέτρα του άρθρου 9 παρ. 1 του ίδιου νόμου δεν συνάδει προς την αρχή της ασφάλειας δικαίου, η δε

επικαλούμενη από την καθής, βάσει ενωσιακής νομολογίας, ελευθερία του νομοθέτη ως προς την επιλογή του χρόνου παραγραφής δεν επιτρέπει, σε καμία περίπτωση, να φτάνει, σε ένα κράτος δικαίου, έως το απαράγραπτο της παράβασης, στο οποίο οδηγεί εν προκειμένω η μη πρόβλεψη χρόνου παραγραφής, ούτε, μπορεί να δικαιολογηθεί η ως άνω έλλειψη από λόγους που αφορούν την επικαλούμενη κατάσταση στην οργάνωση της Επιτροπής Ανταγωνισμού, όπως μεγάλος φόρτος εργασίας, περιορισμένη στελέχωση, δυσκολίες διερεύνησης υποθέσεων κλπ. Ως εκ τούτου, και ανεξαρτήτως του ότι η ένδικη παράβαση δεν εμπίπτει στη μεταβατική ρύθμιση (άρθρο 50 παρ.6) του ήδη ισχύοντος ν. 3959/2011, με τον οποίο προβλέφθηκε το πρώτον παραγραφή για τις παραβάσεις του δικαίου του ανταγωνισμού, είναι, κατ' αναλογία, εφαρμοστέοι οι προεκτεθέντες κανόνες περί παραγραφής του του Κανονισμού 2988/74, προκειμένου να τηρηθεί η αρχή της ασφάλειας δικαίου και η επιβολή των σχετικών κυρώσεων υπόκειται σε κάθε περίπτωση στα χρονικά όρια της παραγραφής του άρθρου 1 (περ. β') του ανωτέρω Κανονισμού, ενώ είναι αδιάφορο ότι οι κυρώσεις επιβάλλονται σε συμμόρφωση της καθ' ης με δικαστική απόφαση. Με τα δεδομένα αυτά, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος και για το λόγο αυτό η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

9. Επειδή, κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να γίνει δεκτή και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Τέλος, πρέπει να αποδοθεί το παράβολο στην προσφεύγουσα και περαιτέρω το Δικαστήριο εκτιμώντας τις περιστάσεις, κρίνει ότι πρέπει να απαλλαγεί η καθ' ης από τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με το άρθρο 277 παρ. 9 και 275 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ.

Δια ταύτα

Δέχεται την προσφυγή.

Ακυρώνει την με αρ. 609/2015 απόφαση της Επιτροπής Ανταγωνισμού σε Ολομέλεια.

Αριθμός απόφασης: 3597/2018

Διατάσσει την απόδοση του καταβληθέντος παραβόλου στην προσφεύγουσα.

Απαλλάσσει την καθ'ης από τα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα, στις 30-7-2018 και δημοσιεύθηκε στην ίδια πόλη, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, στις 14-9-2018.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ'

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΥΤΡΙΚΗΣ

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΣΤΡΑΤΗ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΩΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

